

Вдихаю я тонку отруту
Садів Гамірливо-бензинних.
Люблю розпачлив ість забуту
Незнайомої Зіни,
ажурний капелюх незнайомої Зіни.
З шостого поверху дивлюсь на стіни —
В надвечірній час, коли дими мережчаті.
Люблю міста мініатюрні сонатини,
Без свідків за орхідеями стежачи.

[З циклу «Біла студія»;](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії»](#), 1990 .